

УДК [351.74:94«1917/1920»](477)

Дмитро Іванович СЕРХОВЕЦЬ,

курсант 2 курсу факультету № 2

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Геннадій Геннадійович ДЕДУРІН,

доцент кафедри теорії та історії держави і права

факультету № 1 Харківського національного

університету внутрішніх справ,

кандидат історичних наук

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК ЖАНДАРМЕРІЇ ПРИ ЗУНР

Розвиток України як сучасної європейської держави потребує певних змін та реформ у діяльності правоохоронних органів. Одним з вагомих кроків у цьому напрямку стала реформа в системі МВС, що розпочалася внаслідок Революції Гідності. Відомчий орган даного міністерства, а саме міліція був реорганізований у Національну поліцію України. Керується НПУ в своїй службовій діяльності новим Законом України «Про Національну поліцію України», який набув чинності 2 липня 2015 року і замінив попередній ЗУ «Про міліцію». Безсумнівно, на сьогоднішній день правоохоронні органи є гарантом суверенітету держави, прав і законних інтересів громадян. Звичайно, у процесі їх розбудови, слід враховувати історико-правовий досвід попередніх етапів розвитку нашої держави. У зв'язку з цим, на нашу думку, як науковий, так і практичний інтерес представляє звернення до проблеми становлення і розвитку правоохоронних органів при Західноукраїнській народній республіці під час визвольних змагань 1918–1921 рр.

Передумовою створення власних правоохоронних органів у регіоні стало проголошення 13 листопада 1918 року Західноукраїнської народної республіки як незалежної держави. На момент її створення ще існувала австрійська жандармерія, проте для розбудови власного державного апарату місцевими комісарами було створено загони народної міліції, які формувалися на добровільних засадах. У своїй службовій діяльності даний новостворений орган керувався австрійським законодавством. Проте керівники ЗУНР розуміли, що

основним завданням було власне законодавче регулювання державних і правоохоронних органів і 6 листопада уряд ЗУНР вирішує створити «Корпус Української Державної Жандармерії» на основі старого австрійського закону від 25 грудня 1894 року «Про Жандармерію» [1]. «Державна Жандармерія» входила до складу Секретаріату Військових Справ. Керував корпусом майор П. Індишевський. Саме ним було видано низку вказівок, що конкретизували повноваження жандармерії і правовий статус жандармів. Так, 10 листопада 1918 року в дію вступив Приказ Ч. 1 Державної Жандармерії ЗУНР за підписом коменданта майора П. Індишевського. В одному із пунктів вказано: «З населенням треба поводитися як найкраще щоби не давати причин до негодовань і заворушень. На большевицький рух звертати пильну увагу, а про всі прояви його, повідомляти команду» [2].

Також слід зауважити, що «Державна Жандармерія» створена урядом виконувала функції охорони правопорядку та підтримання громадської безпеки [3]. Водночас, компетенція створених на місцях загонів народної міліції, не була визначена конкретними нормативно-правовими актами, прийняття яких було б ініційовано вищим органом державної влади, тому виконувала лише функцію самооборони населення.

Отже, звертаючись до історичного досвіду ЗУНР і порівнюючи сучасну реформу системи МВС, а саме її частини – Національної поліції України можна визначити, як спільні позитивні рішення, так і проблеми: 1) цілком доцільним у обох випадках є закріплення діяльності Жандармерії та НПУ на законодавчому рівні, а саме представленому у вигляді Австрійського Закону «Про Жандармерію» 25.12.1894 р. та Закону України «Про Національну поліцію» 04.07.2015 р. 2) ефективність реформ у даній сфері, як на початку ХХ ст. так і у теперішній час страждає від не стабільної суспільно-політичної ситуації, які ускладнюють військові дії. Якщо, сто років тому, це була українсько-польська війна, то зараз це російська агресія, яка привела до анексії Криму та військовим діям на Донбасі. Втім, це не знімає необхідності у проведенні реформ правоохоронної системи, що є запорукою успішного розвитку державного механізму в цілому.

Список бібліографічних посилань

1. Вівчаренко О. Правоохоронні органи Західноукраїнської Народної Республіки // Матер. між народ. наук. конф., присвяч. 75-річчю Західноукраїнської Народної Республіки. Львів, 2009. С. 31–33.

2. Наказ Державній жандармерії ЗУНР // Павло Гай-Нижник : особис. сайт. URL: [http://www.hai-nyzhnyk.in.ua/doc2/1918%20\(11\)%2010.nakaz%20zgandarmerii.php](http://www.hai-nyzhnyk.in.ua/doc2/1918%20(11)%2010.nakaz%20zgandarmerii.php) (дата звернення: 08.11.2018).

3. Сеник Т. Правоохоронні органи Західноукраїнської Народної Республіки // Актуальна юриспруденція : сайт. URL: http://www.legalactivity.com.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=738%3A141213-23&catid=90%3A7-1213&Itemid=110&lang=ru (дата звернення: 08.11.2018).

Одержано 24.11.2018

УДК 343.9.01

Аліна Андріївна СКОРБАТЮК,

курсант 2 курсу факультету № 2

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Віталій Борисович ПЧЕЛІН,

*доцент кафедри адміністративної діяльності поліції
факультету № 3 Харківського національного
університету внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, доцент*

ПОЛІЦІЯ ЯК СУБ'ЄКТ ПРОТИДІЇ ПРОСТИТУЦІЇ

У зв'язку із реформуванням правоохоронного сектору нашої держави, на сьогодні все більшої актуальності набувають питання боротьби та протидії специфічним правопорушенням. Одним із видів таких правопорушень слід розглядати заняття проституцією. Зокрема, досліджуючи особливості адміністративно-правової відповідальності за проституцію в різних системах правах, А. Р. Андрюхіна та Т. В. Михайліна цілком слушно відмічають, що проблема заняття проституцією та її експлуатації третіми особами вже давно набула міжнародного характеру, але особливо загострилася останнім